

OBŘAD
OTEVŘENÍ BRÁNY MILOSRDENSTVÍ
V MÍSTNÍCH CÍRKVÍCH

13. prosince 2015
třetí neděle adventní

Úvodní poznámky

Následující obřad otevření *Brány milosrdenství* v místních církvích se týká církví římského ritu a církví ostatních západních ritů, jejichž kompetentní autorita může vnést úpravy, které si vyžádá jejich specifická kultura.

Pastýři východních církví, pokud budou chtít, mohou vypracovat obřad otevření *Brány milosrdenství* v souladu s vlastním liturgickým řádem.

Den

1. Svatý otec František v bule *Misericordiae Vultus* (= MV) stanovil, že Svatý rok milosrdenství začne 8. prosince 2015 o slavnosti Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu, otevřením Svaté brány v bazilice sv. Petra ve Vatikánu. Následující neděli 13. prosince se otevře Svatá brána v římské katedrále — v bazilice sv. Jana v Lateránu. Následně bude otevřena Svatá brána také v dalších papežských bazilikách. Kromě toho Svatý otec stanovil, »aby se o této neděli v každé místní církvi — v její katedrále, která je mateřským chrámem pro všechny věřící, anebo v konkatedrále či v jiném kostele zvláštního významu — *Brána milosrdenství* otevřela na celý svatý rok. Podle rozhodnutí ordináře ji bude možno otevřít také v jiných svatyních, které jsou cílem mnoha poutníků, jejichž srdcí se na těchto posvátných místech často dotýká milost a nacházejí zde cestu k obrácení« (MV 3).

Místo

2. Eucharistie s obřadem otevření *Brány milosrdenství*, která zahájí Svatý rok v místních církvích, bude jediná a bude se slavit v katedrále; nicméně jestliže je v diecézi dle norem CIC konkatedrála, bude i ona místem, kde se bude slavit otevření *Brány milosrdenství*.

V ostatních kostelech nebo svatyních, ve kterých se z rozhodnutí biskupa také otevře *Brána milosrdenství*, bude slavení eucharistie předsedat biskupův delegát; během této bohoslužby se bude říkat příslušná modlitba u hlavního vchodu (srov. č. 39–44).

Povaha slavení

3. Prvky, které utvářejí obřad otevření *Brány milosrdenství*, ukazují, jaká je jeho povaha i obsah:

- tajemství Boha, který je nekonečně milosrdný a plný slitování (Ef 2,4; Jak 5,11), zjevené a uskutečněné v Kristu, tváří Otcova milosrdenství (MV 1), a trvale účinné darem Ducha (Jan 20,22–23);
- uznání Krista jako jediných dveří, brány, kterou se přichází ke spáse (srov. Jan 10,9), a jediné cesty, která přivádí k Otci (srov. Jan 14,6);
- neustávající putování církve ke »Kristu, který je stejný včera i dnes i navěky« (Žid 13,8).

Celebrant

4. Celému slavení předsedá diecézní biskup. Žádá si to jak povaha dne Páně a tradice církve, tak mimořádná okolnost svatého roku. Mše 13. prosince 2015 bude mít podobu mše stacionární (srov. *Cae-remoniale Episcoporum*, č. 120) — proto kněží, zvláště ti, kteří jsou jeho nejbližšími spolupracovníky ve službě diecézi, koncelebrují s biskupem; jáhni, akolyté a lektoři konají každý svou vlastní službu a jsou pozváni věřící, aby na tuto slavnost přišli v hojném počtu.

Zvláštní význam slavnosti otevření Brány milosrdenství

5. Otevření *Brány milosrdenství* a vstupní průvod místní církve — biskupa, kléru a lidu — do katedrály, mateřského kostela všech věřících, mají při slavení eucharistie na zahájení mimořádného svatého roku zvláštní význam. Katedrála je místem, kde pastýř diecéze vykonává svou učitelskou službu (magisterium), slaví božská tajemství, koná liturgii chvály i prosby, vede církevní společenství.

6. Slavení má pět částí. Jsou to:

- *statio* v kostele nebo na jiném vhodném místě;
- průvod;
- otevření *Brány milosrdenství* a vstup do katedrály;
- připomínka křtu;
- slavení eucharistie.

Statio

7. Jako *statio* se má vybrat pokud možno významný kostel, dostatečně velký, aby se v něm mohly slavit úvodní obřady, ani příliš daleko od katedrály, ani příliš blízko, ale vzdálený natolik, aby bylo možné uspořádat skutečný průvod.

8. *Statio* tvoří: pozdrav a úvodní slova, čtení úryvku z evangelia, čtení začátku buly *Misericordiae Vultus*, vyhlášení svatý rok.

Průvod

9. Průvod má povahu pouti, která je »zvláštním znamením svatého roku, protože je obrazem cesty, kterou se každý člověk ubírá ve svém životě« (MV 14). Průvod odkazuje na skutečnost, že »také milosrdenství je cílem, kterého je třeba dosáhnout a který vyžaduje závazek a obět« (tamtéž).

10. Pro průvod byl jako zvláště vhodný vybrán žalm 86 (85), který opěvuje postoj důvěry, úplné odevzdání se Bohu a naději na jeho spásné jednání, a žalm 25 (24), hymnus na dobrotu Boha, v něhož žalmista důvěruje a nachází v něm klid a pokoj. Pro tuto příležitost je zvláště vhodný také zpěv litaní ke všem svatým, neboť se při různých průvodech používá odedávna.

11. V průvodu je třeba zdůraznit evangeliář: evangeliář nesený jáhnem je symbolem Krista, který jde před svým lidem, a symbolem jeho slova, které je světlem a vede jeho učedníky.

Otevření Brány milosrdenství a vstup do katedrály

12. Do katedrály se vstupuje hlavním vchodem, který je jako znamenitý christologický symbol (srov. Jan 10,7.9) *Branou milosrdenství*, stálou připomínkou charakteru tohoto mimořádného svatého roku. Slovy Žl 118 (117) volá biskup po otevření brány, která odkazuje k bráně milosrdného Božího srdce, otevřeného při probodění Kristova boku na kříži (srov. Jan 19,34). Kristus je totiž branou, která vede ke spáse, jak se zpívá v antifoně inspirované veršem Jan 10,9. Vstup má tedy být vhodným způsobem slavnostní:

- bránu lze ozdobit ratolestmi nebo opatřit ozdobami vlastními místní kultuře a případně christologickými symboly;
- docenit je třeba zastavení na prahu brány (vchodu): než se práh překročí, biskup se zastaví a s ním celý průvod; zastavení před branou zahrnuje její otevření, slavnostní ostenzi evangeliáře, slova milosrdenství — nejprve směrem před katedrálu, pak dovnitř — a zpěv antifony »Já jsem dveře«.

13. Po zastavení na prahu brány biskup nese evangeliář a s koncelebranty a přísluhujícími jde průvodem k oltáři; věřící se odeberou na svá místa. Mezitím se zpívá vstupní antifona třetí neděle adventní nebo jiný vhodný zpěv.

Připomínka křtu

14. Vstupní branou do společenství církve je svátost křtu. Její živou připomínkou je obřad svěcení vody a pokropení lidu. Křest je totiž »první novozákonní svátost, jíž lidé, kteří vírou přilnuli ke Kristu, přijímají Ducha přijatých za vlastní, a proto se smí nazývat a jsou Božími dětmi; stávají se podobnými Kristu v jeho smrti a zmrtvýchvstání a jsou začleňováni do jeho těla; a proniknutí pomazáním Ducha Svatého jsou Božím chrámem a údy církve, „rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid patřící Bohu jako vlastnictví“ « (*Obřady žehnání, Žehnání křestní kaple nebo nového křestního pramene, č. 810*).

Slavení eucharistie

15. Slavení eucharistie »jako činnost Krista a hierarchicky uspořádaného lidu Božího je středem veškerého křesťanského života jak pro církve všeobecnou a místní, tak pro jednotlivé věřící. V tomto slavení je totiž vrchol činnosti, kterou Bůh v Kristu posvěcuje svět; toto slavení je vrcholem bohopocty, kterou lidé prokazují Otci, když se mu klanějí skrze Krista, Božího Syna, v Duchu Svatém« (*Český misál, Všeobecné pokyny k Římskému misálu, č. 16*). Proto zahájení svatého roku slavením eucharistie vrcholí. V ní Otec ve svém milosrdenství přichází vstříc všem, kteří hledají Boha »s upřímným srdcem«, stále nabízí lidem svou smlouvu a dopřává nám zakoušet věčnost svého království, kde »s celým vesmírem, vysvobozeným z hříchu a smrti, ho budeme oslavovat« (srov. Čtvrtou eucharistickou modlitbu).

Co je třeba připravit

16. V sakristii stacionárního kostela se připraví:

- liturgická roucha pro slavení mše, která oblečou biskup, koncelebrující kněží, jáhni a další přísluhující;
- pluvíál, pokud ho biskup při průvodu použije;
- procesní kříž se svícny;
- evangeliář;
- kaditelnice a loďka s kadidlem.

V sakristii katedrály se připraví:

- nádoba s vodou, která bude posvěcena, a aspergil;
- všechno, co je potřebné k slavení mše (srov. *Český misál, Všeobecné pokyny k Římskému misálu, č. 117–118*).

Úvodní obřady v stacionárním kostele

17. O třetí neděli adventní nebo o jejích prvních nešporách se věřící v stanovenou dobu shromáždí v některém filiálním kostele nebo na jiném vhodném místě mimo katedrální (konkatedrální) kostel, k němuž zamíří průvod.

18. Biskup, koncelebrující kněží a jáhni oblečou liturgická roucha fialové (nebo růžové) barvy a přijdou na místo, kde se shromáždil lid. Biskup může mít místo mešního roucha pluviál, který po skončení průvodu odloží.

19. Zatímco jdou biskup a přísluhující k sedadlům, která jim byla připravena, zpívá se hymnus svatého roku. Mohou hrát varhany nebo jiné vhodné hudební nástroje.

Biskup, obrácen k lidu, říká:
Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.

Lid odpoví:
Amen.

Potom biskup pozdraví lid:
Milosrdenství Otcovo,
pokoj našeho Pána Ježíše Krista
a společenství Svatého Ducha
ať je s vámi se všemi.

Lid odpoví:
I s tebou.

20. Biskup vyzve přítomné, aby chválili Boha a dobrořečili mu (srov. Žl 103 /102/):

Sláva tobě, Pane, ty odpouštíš viny
a léčíš všechny neduhy.
O.: Tvoje milosrdenství trvá na věky.

Sláva tobě, Pane, ty jsi milosrdný a milostivý,
ty jsi váhavý k hněvu a veliký ve své lásce.
O.: Tvoje milosrdenství trvá navěky.

Sláva tobě, Pane,
ty jsi něžný Otec svých dětí.
O.: Tvoje milosrdenství trvá navěky.

Nebo:
Požehnaný jsi ty, Otče,
ty sám jsi učinil velké divy. srov. Žl 136,4
O.: Tvá láska trvá navěky.

Požehnaný jsi ty, jednorozený Synu,
tys nás svou krví zbavil hříchů. srov. Zj 1,5
O.: Tvá láska trvá navěky.

Požehnaný jsi ty, Duchu Svatý,
utěšiteli a sladké zotavení duše. srov. svatodušní sekvenci
O.: Tvá láska trvá navěky.

21. Pak biskup pronese k lidu krátkou výzvu těmito nebo podobnými slovy:

Drazí bratři a sestry, s pohledem upřeným na Ježíše a jeho milosrdnou tvář zahájil Svatý otec o slavnosti Panny Marie, počaté bez psovkvrny prvotního hříchu, mimořádný svatý rok, který nám všem a celému lidstvu otvírá bránu Božího milosrdenství. Tato bohoslužba, ve společenství s celou církví, je slavnostním začátkem svatého roku v naší diecézi. Začíná hluboká zkušenost milosti a smíření. S radostí budeme naslouchat evangeliu milosrdenství — Kristus Pán, Beránek Boží, který snímá hřích světa, nechává své evangelium mezi lidmi stále znít a zve nás, abychom se radovali z jeho lásky, neúnavně hlásané celému stvoření.

22. Po výzvě říká biskup následující modlitbu (srov. Český misál, Mše a modlitby za různé potřeby, Za smíření, druhá vstupní modlitba):

Modleme se.

Bože, ty jsi původce pravé svobody
a chceš, aby všichni byli zbaveni otroctví hříchu
a stali se tvým lidem;
dej, ať tvá církev zvěstuje celému světu,
že nás všechny voláš k této vnitřní svobodě,
a ať se stane znamením a nástrojem tvé nesmírné lásky.
Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána,
neboť on s tebou v jednotě Ducha Svatého
žije a kraluje po všechny věky věků.

O.: Amen.

23. Jáhen pak pronáší evangelium [Evangeliář, část evangelia z 24. neděle v mezidobí, cyklus C, s. 133].

Slova svatého evangelia podle Lukáše

Lk 15,1-7

V nebi bude radost nad jedním hříšníkem, který se obrátí.

Do Ježíšovy blízkosti přicházeli samí celníci a hříšníci, aby ho slyšeli. Farizeové a učitelé Zákona mezi sebou reptali: »Přijímá hříšníky a jí s nimi!«

Pověděl jim tedy toto podobenství: »Kdo z vás, když má sto ovcí a jednu z nich ztratí, nenechá těch devětadevadesát v pustině a nepůjde za tou ztracenou, dokud ji nenajde? A když ji najde, s radostí si ji vloží na ramena. Až přijde domů, svolá své přátele i sousedy a řekne jim: »Radujte se se mnou, protože jsem našel svou ztracenou ovci.«

Říkám vám, že právě tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který se obrátí, než nad devětadevadesáti spravedlivými, kteří obrácení nepotřebují.«

24. Po evangeliu se může zachovat krátká chvíle mlčení. Pak lektor čte začátek buly vyhlášující mimořádný svatý rok.

Z buly vyhlášující mimořádný Svatý rok milosrdenství

Misericordiae Vultus (1-3)

Ježíš Kristus je tváří Otcova milosrdenství. Je zřejmé, že tento výrok shrnuje tajemství křesťanské víry. Milosrdenství se stalo živým a viditelným a dosáhlo svého vrcholu v Ježíši Nazaretském. »Nekonečně milosrdný« (Ef 2,4) Otec poté, co zjevil Mojžíšovi svoje jméno »Boha milosrdného a milostivého, shovívavého, velmi laskavého a věrného« (Ex 34,6), různými způsoby a v mnoha dějinných momentech nadále dával poznávat svoji božskou přirozenost. V »plnosti času« (Gal 4,4), když bylo podle jeho plánu spásy všechno připraveno, poslal svého Syna narozeného z Panny Marie, aby nám zjevil svoji lásku definitivně. Kdo vidí jeho, vidí Otce (srov. Jan 14,9). Ježíš Nazaretský svým slovem, svými činy a celou svou osobou zjevuje Boží milosrdenství.

O milosrdenství potřebujeme neustále rozjímat. Je zdrojem radosti, vyrovnanosti a pokoje. Je podmínkou naší spásy. Milosrdenství je slovem, které zjevuje tajemství Nejsvětější Trojice. Milosrdenství je poslední a svrchovaný čin, kterým nám Bůh vychází vstříc. Milosrdenství je základním zákonem, který přebývá v srdci každého člověka hledícího upřímným zrakem na bratra, kterého na své životní pouti potká. Milosrdenství je cesta, která sjednocuje Boha a člověka, protože otevírá srdce naději, že jsme trvale milováni i navzdory hranicím, které způsobil náš hřích.

Jsou chvíle, kdy jsme ještě silněji vyzýváni, abychom upírali svůj zrak k milosrdenství, a tak se stávali účinným znamením Otcova jednání. Proto jsem vyhlásil *mimořádný Svatý rok milosrdenství* jako dobu příhodnou pro církev, aby umožnila věřícím vydávat silnější a účinnější svědectví.

25. Jáhen nebo jiný vhodný přísluhující dá po čtení pokyn, aby průvod vyšel:

Bratři a sestry,
vyjděme v Kristově jménu:
Kristus je cesta,
která nás rokem milosti a milosrdenství povede.

Průvod

26. Biskup vloží kadidlo do kaditelnice. Pak vyjde průvod do katedrály (nebo konkatedrály), kde se bude slavit mše. Vpředu jde přísluhující s kouřící kaditelnicí, za ním nese jáhen ozdobený procesní kříž, uprostřed mezi přísluhujícími s rozsvícenými svíčkami; dále jáhen, který nese evangeliář, pak biskup a za ním kněží, další přísluhující a věřící. Během průvodu zpívají lid a schola navržené antifony a žalmy. Lze zpívat také litanie ke všem svatým nebo jiné vhodné zpěvy.

Antifona

Navěky chci zpívat o Hospodinových milostech, srov. Žl 89(88),2
po všechna pokolení hlásat svými ústy tvou věrnost.

Nebo:

Blahoslavení milosrdní, Mt 5,7
neboť oni dojdou milosrdenství.

Nebo:

Dobrotivý je Hospodin ke všem Žl 145(144),9
a soucit má se všemi svými tvory.

Z Žl 86 (85)

Nakloň, Hospodine, svůj sluch a vyslyš mě,
vždyť jsem ubohý a chudý.
Zachovej mou duši, neboť jsem ti oddán,
pomoz svému služebníku, který v tebe doufá.

Ty jsi můj Bůh, smiluj se nade mnou, Pane,
neboť stále k tobě volám.

Obvesel život svého služebníka,
neboť k tobě, Pane, pozvedám svou duši.

Tys totiž, Pane, dobrý a shovívavý,
nejvyšší milosrdný ke všem, kdo volají k tobě.

Vyslyš, Hospodine, mou modlitbu,
všimni si hlasu mé snažné prosby.
V den svého soužení k tobě volám,
ty mě přec vyslyšíš!

Nikdo mezi bohy se ti nevyrovná, Pane,
nic se nepodobá tvým skutkům.

[...]

Pouč mě o své cestě, Hospodine, abych kráčet v tvé pravdě,
veď mé srdce, aby se bálo tvého jména.

Chci tě chválit, Pane, můj Bože, celým svým srdcem
a věčně velebit tvé jméno.

Neboť veliká byla ke mně tvá láska
a z hlubin podsvětí jsi vytrhl mou duši.

Bože, povstali proti mně zpupní lidé a tlupa násilníků mi ukládá o život,
neberou na tebe ohled.

Ty však jsi, Pane, Bůh milosrdný a milostivý,
váhavý k hněvu, svrchovaně laskavý a věrný.

Nebo:

Z Žl 25 (24)

K tobě pozvedám svou duši,
Hospodine, můj Bože,
v tebe důvěřuji, kéž nejsem zahanben,
ať nade mnou nejásají moji nepřátelé.

[...]

Ukaž mi své cesty, Hospodine,
a pouč mě o svých stezkách.

Ved' mě ve své pravdě a uč mě,
neboť ty jsi Bůh, můj spasitel.

[...]

Rozpomeň se, Hospodine, na své slitování,
na své milosrdenství, které trvá věčně.

Nemysli na hříchy mého mládí,
na má provinění

[...]

Hospodin je dobrý a dokonalý,
proto ukazuje hříšníkům cestu.
Pokorné vede k správnému jednání,
pokorné učí své cestě.

Hospodinovo jednání je jen láska a věrnost
pro ty, kdo plní jeho smlouvu a nařízení.
Pro své jméno, Hospodine,
odpusť mi hřích, je totiž velký!

[...]

Obrať se ke mně a smiluj se nade mnou,
vždyť já jsem tak sám a tak ubohý.
Ulev mi v úzkostech srdce,
vyprosť mne z nesnází!

Popatř na mou bídu a trápení,
odpusť mi všechny hříchy!

[...]

Opatruj mou duši a zachraň mě,
ať nejsem zahanben, že jsem se utekl k tobě.

Vstup do katedrály

27. Když průvod dojde k hlavnímu vchodu do katedrály (nebo konkatedrály), zastaví se. Biskup zvolá:

Otevřte brány spravedlnosti,
vejdeme, abychom vzdali díky Hospodinu.

srov. Žl 118(117),19

28. Zatímco se brána otvírá, biskup pokračuje:

Toto je brána Hospodinova,
projdeme jí, abychom dosáhli milosrdenství
a odpuštění.

29. Jáhen předá biskupovi evangeliář. Biskup stojí na prahu a drží evangeliář podzvižený, zatímco se zpívá zde uvedená nebo jiná vhodná antifona. Během ostenze evangeliáře se jáhen, který nese procesní kříž, postaví s křížem vedle biskupa.

Antifona

Já jsem dveře, praví Pán,
Kdo vejde skrze mě, bude zachráněn;
bude moci vcházet i vycházet a najde pastvu.

srov. Jan 10,9

30. Po zpěvu antifony pokračuje průvod k oltáři: nejprve kaditelnice, kříž a svícny; následuje biskup s evangeliářem, kněží, ostatní přísluhující a věřící. Mezitím se zpívá vstupní antifona nebo jiný vhodný zpěv.

Vstupní antifona

Radujte se stále v Pánu, opakují: Radujte se!
Pán je blízko.

Flp 4,4.5

31. Když biskup dojde k oltáři, položí tam evangeliář. Pak, měl-li na sobě v průvodu pluviál, odloží ho a obleče kazulí. Políbí oltář, okouří ho a jde ke katedře.

Připomínka křtu

32. Před biskupa je přinesena nádoba s vodou. Biskup vyzve přítomné k modlitbě těmito nebo podobnými slovy:

Draží bratři a sestry,
prosme Boha, aby požehnal této vodě,
kterou budeme na památku křtu pokropeni.
Je to prosebné volání po milosrdenství a spáse
v síle zmrtvýchvstání Ježíše Krista.

Všichni se chvíli mlčky modlí. Pak biskup se sepjatýma rukama pokračuje (srov. *Český misál*, Obřad svěcení vody a pokropení lidu, druhá modlitba):

Bože, z tebe vyvěrá všechen život:
otevři nám živý pramen své milosti
a požehnej ✠ tuto vodu,
ať jí užíváme na znamení touhy po odpuštění hříchů.
Smiluj se nad námi a očist' naše srdce,
chraň nás a buď naším útočištěm v každém soužení,
abychom vždycky věřili, že jsi s námi.
Skrze Krista, našeho Pána.
O.: Amen.

33. Biskup vezme aspergil a pokropí sebe, koncelebranty, příslužící a lid; prochází přitom lodí katedrály (nebo konkatedrály). Mezi tím se zpívají následující antifony nebo jiný vhodný zpěv.

Antifona

Pokrop mě, yzopem, a budu čistý,
umyj mě, a budu bělejší než sníh

Žl 51(50),9

Nebo:

Očisti mě, Pane,
budu bělejší než sníh.

Nebo:

Pokropím vás očistnou vodou,
a budete čisti ode všech svých nečistot
a dám vám nové srdce, praví Pán.

Ez 36,25-26

34. Po návratu ke katedře biskup říká:

Kéž nás všemohoucí Bůh očistí od hříchů,
abychom se směli účastnit hostiny s Kristem
a jednou s ním zasedli za stůl v jeho věčném království.

O.: Amen.

35. Biskup pak zpívá nebo říká vstupní modlitbu:

Modleme se.
Všemohoucí Bože,
očekáváme s vírou slavnost narození tvého Syna
a prosíme tě:
dej nám svou milost,
abychom se mohli radovat z naší spásy
a vděčně tě chválit.
Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána,
neboť on s tebou v jednotě Ducha Svatého
žije a kraluje po všechny věky věků.

O.: Amen.

36. Mše pokračuje obvyklým způsobem.

Závěrečné obřady

37. Před slavnostním požehnáním se věřícím oznámí kostely a svatyně, o kterých biskup rozhodl, že se v nich otevře podobná Brána milosrdenství, aby tam bylo možné získat během celého mimořádného svatého roku odpustky. Pak biskup říká:

Naše myšlenky se teď obracejí k Matce milosrdenství. Kéž nás v tomto svatém roce provází její laskavý pohled, bychom všichni mohli znovu objevit radost z Boží něhy.

Shromáždění se na Marii, Matku milosrdenství, obrací prosebným voláním antifony *Salve, Regina* nebo *Alma Redemptoris Mater* nebo jiné podobné.

Následuje slavnostní požehnání v adventě [Český misál, s. 451].

38. Po požehnání jáhen shromáždění propustí. Když je to vhodné, může říci:

Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec. Jděte ve jménu Páně.

Lid odpoví:

Bohu díky.

Shromáždění se rozchází a chválí přítom Boha a dobrořečí mu.

Zahájení svatého roku v kostele nebo ve svatyni, které vybral diecézní biskup

39. V kostele nebo ve svatyni, o kterých biskup rozhodl, že v nich bude *Brána milosrdenství*, předsedá biskupův delegát v stanovenou dobu eucharistické oslavě třetí neděle adventní.

Na začátku bohoslužby se ten, kdo jí předsedá, odebere k hlavnímu vchodu do kostela nebo do svatyně. Po skončení vstupního zpěvu následuje znamení kříže.

Ten, kdo bohoslužbě předsedá, obrácen k lidu, říká:

Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.

Lid odpoví:

Amen.

Potom předsedající pozdraví lid:

Milosrdenství Otcovo,
pokoj našeho Pána Ježíše Krista
a společenství Svatého Ducha
ať je s vámi se všemi.

Lid odpoví:

I s tebou.

Předsedající pak vyzve přítomné, aby chválili Boha a dobrořečili mu (srov. Žl 103 /102/):

Sláva tobě, Pane, ty odpouštíš viny
a léčíš všechny nemoci.

O.: Tvoje milosrdenství trvá na věky.

Sláva tobě, Pane, ty jsi milosrdný a milostivý,
ty jsi váhavý k hněvu a veliký ve své lásce.

O.: Tvoje milosrdenství trvá navěky.

Sláva tobě, Pane,
ty jsi něžný Otec svých dětí.
O.: Tvoje milosrdenství trvá navěky.

Nebo:

Požehnaný jsi ty, Otče,
ty sám jsi učinil velké divy.
O.: Tvá láska trvá navěky.

srov. Žl 136,4

Požehnaný jsi ty, jednorozený Synu,
tys nás svou krví zbavil hříchů.
O.: Tvá láska trvá navěky.

srov. Zj 1,5

Požehnaný jsi ty, Duchu Svátý,
utěšiteli a sladké zotavení duše.
O.: Tvá láska trvá navěky.

srov. svatodušní sekvenci

**Když prosebná volání skončí, říká předsedající následující modlitbu
(srov. Obřady žehnání, Žehnání nových kostelních dveří, č. 934):**

Bože, náš nebeský Otče, děkujeme ti,
žeš poslal svého Syna na tento svět,
aby svou prolitou krví
shromáždil lidi rozdělené hříchem
a stal se jejich jediným pastýřem;
on je branou, kterou se přichází k tobě —
kdo vejde skrze něj, bude zachráněn,
bude vcházet a vycházet a najde pastvu.
Prosíme tě,
dej, ať se věřící, kteří budou vcházet těmito dveřmi,
setkají s tvou přítomností
a zakusí, Otče, tvé milosrdenství.
Skrze Krista, našeho Pána.

O.: Amen.

40. Po skončení modlitby uvede předsedající obřad pokropení svěcenou vodou těmito nebo podobnými slovy:

Drazí bratři a sestry, Svatý rok milosrdenství vyhlášený papežem zve každého z nás k hluboké zkušenosti milosti a smíření. Při pokropení svěcenou vodou si teď společně připomeňme památku svého křtu. Je to prosebné volání po milosrdenství a spáse v síle zmrtvýchvstání Ježíše Krista.

41. Po této výzvě jde s přísluhujícími k oltáři a kropí přitom lid svěcenou vodou. Mezitím se zpívají následující antifony nebo jiný vhodný zpěv.

Antifona

Pokrop mě, yzopem, a budu čistý,
umyj mě, a budu bělejší než sníh

Žl 51(50),9

Nebo:

Očisti mě, Pane,
budu bělejší než sníh.

Nebo:

Pokropím vás očistnou vodou,
a budete čisti ode všech svých nečistot
a dám vám nové srdce, praví Pán.

Ez 36,25-26

42. Poté, co uctí oltář hlubokou úklonou a políbením, okouří ho a odebere se k sedadlu; tam říká:

Kéž nás všemohoucí Bůh očistí od hříchů,
abychom se směli účastnit hostiny s Kristem
a jednou s ním zasedli za stůl v jeho věčném království.
O.: Amen.

43. Mše pokračuje obvyklým způsobem vstupní modlitbou.

44. Po požehnání jáhen shromáždění propustí. Když je to vhodné, může říci:

Budte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec. Jděte ve jménu Páně.

Lid odpoví:
Bohu díky.

Shromáždění se rozchází a chválí přítom Boha a dobrořečí mu.

Překlad z italského originálu vydaného Papežskou radou pro novou evangelizaci (PONTIFICIO CONSIGLIO PER LA PROMOZIONE DELLA NUOVA EVANGELIZZAZIONE. *Celebrare la Misericordia*. Milano: Edizioni San Paolo, 2015, s. 97–137) pořídili s použitím českých liturgických textů a s přihlédnutím k slovenskému překladu (*Liturgia: časopis pre liturgickú obnovu*, 2015, roč. 25, č. 3, s. 163–181) pro liturgickou komisi České biskupské konference sekretář P. Jan Šlégr a Ondřej Koupil. LT 2015/01. © ČBK, 2015